Dosarul: nr.2r-2922/24(2-24003720-02-2r-13112024)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - N. Russu

D E C I Z I E

23 ianuarie 2025 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Marina Anton
Judecătorii: Constantin Roșca și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva *****, intervenient accesoriu ***** cu privire la demolarea gardului, demolarea parțială a bunului imobil în construcție și încasarea cheltuielilor de judecată, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 28 decembrie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva *****, intervenient accesoriu ***** cu privire la demolarea gardului, demolarea parțială a bunului imobil în construcție și încasarea cheltuielilor de judecată.
2. În ședința de judecată din 23.10.2024, reclamantul ***** a formulat verbal o cerere de asigurare a acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile cu nr.cadastrale *****și pe bunul imobil în construcție-casă de locuit particulară de tip P+E, din *****.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare ca fiind neîntemeiată.
4. La data de 23.10.2024, ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, solicitând casarea integrală a acesteia cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond, pe care o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.
6. Menționează că, aplicarea măsurii de asigurare este una rațională și temeinică

ținând cont de faptul că însăși pârâta LunguTatiana prin înregistrarea audio anexată la dosar recunoaște faptul că efectuarea lucrărilor de construcție a bunului nou în construcție a fost din start încălcată limita de hotar între vecinii în mod intenționat, ba mai mult din materialele cauzei civile se poate de constatat că și însăși hotarele în natură nu sunt fixate conform hotarelor juridice și anume gardul dinte reclamant și pârât este amplasat pe terenul reclamantului și o parte din terenul reclamantului este ocupat abuziv de către pârât.

7. Totodată, există pericolul real că pârâta fie va încerca să înstrăineze bunul imobil sau va efectua și alte lucrări de construcție care nu necesită autorizate pe terenul ocupat abuziv de către pârât prin amplasarea gardului pe terenul reclamantului.

8. Consideră că aplicarea măsurilor de asigurare constituie o modalitate efectivă în vederea protejării drepturilor tuturor participanților în proces, măsuri care după natura sa legală sunt chemate pentru a contribui la conservarea situației existente între părți în litigiul până la pronunțarea actului judecătoresc definitiv.

9. Or, asigurarea acțiunii este un instrument important care nemijlocit duce la asigurarea executării actului judecătoresc pronunțat precum și examinarea cauzei în instanța de judecată, iar aplicarea măsurilor de asigurare nu va aduce atingere dreptului de proprietate garantat de art.1 din Protocolul nr.1 adițional la CEDO.

10. Astfel, neaplicarea măsurilor de asigurare ar duce la inechitate la satisfacerea pe cale judecătorească și va duce la o inechitate prin constrângerea drepturilor procesuale un proces echitabil și mai multe garanții constituționale acordate de un stat de drept.

11. La caz, notaează faptul că, reclamantul/recurentul ***** are drept scop revindecarea terenului ocupat abuziv de către pârât prin construcția gardului prin care fost ocupat ilegal proprietatea reclamantului *****, cât și respectarea drepturilor între vecini prin obligarea pârâtului demolarea parțială a bunului nou în construcție care în mod intenționat a fost început construit cu încălcări grave de la normativele în construcții și respectarea normativelor anti incendiare prin nerespectarea distanței prevăzută de legislația în vigoare.

12. La data de 22.01.2025, avocatul ***** în interesele *****, a depus referința, solicitând respingerea recursului ca fiind neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

13. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

14. La caz, Colegiul civil a constatat că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, a fost contestată cu recurs la data de 23.10.2024, iar astfel, Colegiul civil constată că, recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

15. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curţii de Apel Centru consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii contestate, reieșind din următoarele considerente.

16. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
17. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
18. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
19. La caz, Colegiul civil a stabilit că, la data de 28 decembrie 2023, ***** s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva *****, intervenient accesoriu ***** cu privire la demolarea gardului, demolarea parțială a bunului imobil în construcție și încasarea cheltuielilor de judecată.
20. În ședința de judecată din 23.10.2024, reclamantul ***** a formulat verbal o cerere de asigurare a acțiunii, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile cu nr.cadastrale *****și pe bunul imobil în construcție-casă de locuit particulară de tip P+E, din *****.
21. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, s-a respins cererea privind aplicarea măsurilor de asigurare ca fiind neîntemeiată.
22. Aici Colegiul observă că, pentru a respinge cererea de asigurare a acțiunii, judecătorul a concluzionat că, s-au înaintat cerinţe de asigurare fără a justifica existenţa eventualelor dificultăţi judecătoreşti sau a faptului că neaplicarea acestora ar face imposibilă executarea actului judecătoresc final, or măsura asiguratorie solicitată de reclamant, și anume aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile menționate, titularului bunurilor imobile îi sunt limitate atributele dreptului de proprietate, de folosință și de dispoziție, care raportat la pretențiile formulate pe cauza de față, nu arată o corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi nu va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.
23. La data de 23.10.2024, ***** a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, solicitând casarea integrală a acesteia cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.
24. În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
25. Potrivit art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.
26. În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării

acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.
27. Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Or, sarcina probațiunii admisibilității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii în sensul definit la art.174 CPC este pusă în sarcina recurentului.
28. Astfel, raportând prevederile normelor enunțate la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că, cererea de asigurare a acțiunii înaintată de *****, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.
29. Or, reclamantul, având obligația probațiunii în judecată, nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii. Or, iminența riscurilor în asigurarea cărora este admisă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi obiectiv justificată, în modul admis de probațiune judiciară.

30. Așadar, argumentele recurentului invocate supra nu pot fi reținute, or, reclamantul a înaintat cerințe de aplicare a măsurilor de asigurare fără a invoca, argumenta şi justifica existența indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art.174 CPC, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului care ar putea pune obstacole în privința executării ei.
31. Mai mult ca atât, este necesar de menționat că, solicitarea privind aplicarea sechestrului asupra bunurilor imobile cu nr.cadastrale *****și pe bunul imobil în construcție-casă de locuit particulară de tip P+E, din *****, nu este în coraport cu obiectul acțiunii, care constituie demolarea gardului, demolarea parțială a bunului imobil în construcție și încasarea cheltuielilor de judecată.
32. Astfel, reieșind din situația de fapt menționată, raportată la textele de lege

enunțate, se concluzionează că, cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.
33. În acest sens a statuat Plenul Curții Supreme de Justiție la pct.32 din Hotărârea Plenului nr.32 din 24.10.2003 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, că ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
34. Colegiul mai reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).
35. Raportând principiile constituționale menționate supra, la circumstanțele speței, Colegiul ajunge la concluzia că aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, ”latitudinea judecătorului” trebuie să fie determinată de o motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 din CEDO, nu doar de a ”cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.
36. În continuarea ideii prefigurate, Colegiul civil reiterează că, principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (hot. CC 22/2015), instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens. Or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și

obiecțiilor sale, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.9 CPC, revenindu-i un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului judiciar civil, determinat de principiul contradictorialității și egalității în drepturi a participanților cărora le aparține disponibilitatea în drepturi, art.art.26, 27 CPC, motiv din care intervenția instanței în exercitarea unor drepturi procedurale în locul părții sau exonerarea arbitrară de sarcina probațiunii este inadmisibilă.

37. În speță, iminența riscului de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judiciare, determinat de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, nu a fost dovedită în modul admis de probațiune judiciară.

38. Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii, motiv pentru care încheierea contestată urmează a fi menținută ca fiind legală şi întemeiată.

39. Or, principiul preeminenței dreptului inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atît un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cît şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

40. În contextul celor expuse, Colegiul civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantului de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, reclamantul limitându-se doar la unele aprecieri și expuneri formale, motiv pentru care Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea contestată.

41. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 octombrie 2024, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva *****, intervenient accesoriu ***** cu privire la demolarea gardului, demolarea parțială a bunului imobil în construcție și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Judecătorul Marina Anton

Judecătorii: Constantin Roșca

Dorin Dulghieru